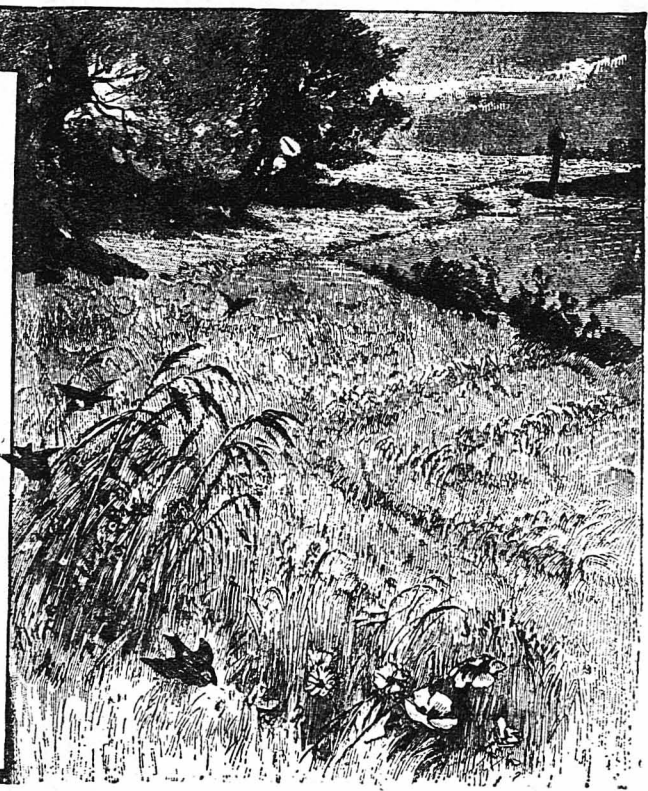

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΗΣ ΡΩΔΟΥ

ΤΑ ΕΚΑΤΟΛΟΓΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

"Ένας Θεός μ'ας έπλασεν, έμέ και σέ, τρυ-
γιά να φιλιούμαστε τ'α δυο σ'α χέρια και
(γύνα,
στο στόμα.
"Αγία Τριάδα, κάμε την την κόρη γ'α θελήση
πριχού μου δώσει το φίλι να μη με βασάνιση.
Τεσεροκάντους σταυρός στη μέση τ'ων στη-
(θών σου,
ν'άταν ν'όν έφίλαγα τ'όν άσπρο τ'ο λαϊμό
(σου.
Πέντε μαχαίρια δαμασκιά καινούροτροχι-
(σμένα
μέσ' στην καρδιά μου να μπητούν, δέ σ' ά-
(παρνούμαι σένα.
"Έφτά πλανήτες τ' ούρανού την αγάπ'ο πλα-
(νότε
ν'άρχεται τ'α μεσ'άνωτα μαζί μου να κοιμάται.
"Όχι'ω χαλιά έχει ο κάθουρας και πάει μπρός
(και πίσω,
και τώρα πού σ' αγάπησα π'ός θ'ά σέ ληρο-
(νήσω;
Δεκάτιζε τ'α λόγια σου, λέγε τα δέκα-δέκα,
μπά και τ'α σώω εκατό και πάρω σέ γυναίκα.
Είκοσι κορμιοσάτυλα χεριών και ποδαριών
(μου,
δλα μου συντρομάζουσε όταν περνάς έμπρός
(μου.
Τριαντακλωνοκπάρισσο κι' έμεις περιπλοκά-
(δλ,
ν'άταν ν' άποκοιούμαστε τ'α δυο σ' ένα κλι-
(ν'άρι.
Σαράντα βρύσες με νερό κι' άλλα εκατό πη-
(γάδια
δ'έ μου τ'η σ'θούνον τ'η φωτιά π'όχω σ'α φυλ-
(λοκάβρια.

ΡΩΣΣΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΜΑΞΙΜ ΓΚΟΡΚΥ

ΚΑΠΟΙΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ...

Κάποιο φθινόπωρο, σ'α περασμένα χρόνια, έτιχε να βρεθώ σ'έ
μιά κατάντια πολύ φοβερή. "Ήσιον απένταρος και χωρίς κατοικία
κι' είχα φτάσει σ'έ μιά πόλι, όπου δέν έγνώριζα κανέναν.
Τ'ς πρώτες μέρες πούλησα κάμωσα άπ' τ'α ρούχα πού φορούσα
κι' έπειτα έφυγα γ'ια ένα μέρος πού τ'όλεγαν Ούσιέ. Σ'το μέρος έ-
κείνο, υπήρχαν πολλοί εκφορτωτές και την εποχή πού έρχονταν τ'α
καράβια, ή άερογιαλιά βομβούσε από τ'ο θόρυβο τ'ης ζωής. "Αλλά
τότε ήσαν τέλη 'Οκτωβρίου και βασιλευε παντού σιωπή κι' έρημιά.
Περπατώντας επάνω σ'τον μουκασιμένο άμμο, κ'ύτταζε προσεχτι-
κά καταγής με την έλπίδα ν' ανακαλύψω τίποτε φραγώσιμο, και τρι-
γύριζα μόνος άνωμεσα σ'τους μακρινούς πάγκους, όπου οι μικροπωλη-
τάι άπλωναν την ήμερα τ'α έμπορευμάτ'α τους.
"Η νύχτα πλάζονε, ή βοοχή έπεφτε αλύττητα κι' ο βοορπας φυ-
σούσε δυνατά. Φυσούσε γύρω άπ' τους πάγκους και τ'ς παράγκες,
τ'α παράθυρα πού δέν ήσαν σφαιλωμένα χτυπούσαν με δύναμι, τ'α
κύματα ξεσοπούσαν στην άερογιαλιά άφρισμένα, ήθωναν τ'α λευκά
τους λοφία κι' έφευγε τ'όνα πίσω από τ' άλλο, μέσα στην άνεμο-
ζάλη, πηδώντας ύπερηφανα όλοένα π'ός τ' έμπρός.
"Όλα γύρω φαινότουσαν έρημα και κατεστραμμένα κι' ο ούρανόσ
έκλαιγε μ' άστείριετα δάκρυα.
Είχα την έντύπωση π'ός βρισκόμουν τριγυρισμένος από μιά κα-
τασκότεινη έρημο, π'ός όλος ο κόσμος ήταν σ'α στερνά του, π'ός έ-
μενα έγώ μόνος ζωντανός και π'ός με περιέμενε και μένα ο κρύος
θάνατος....

Και ήμουν, σημειώστε, δεκοχτό χρόνια. Τί ά-
ραία, αλήθεια, ήλμια!
Περπατούσα πάντα πάνω σ'τον ύγρο και παγο-
μένο άμμο κι' έννοιωθα τ'α δόντια μου να τρίζουν άπ'
τ'ο κρύο και την πείνα. Καθώς έφυγα του κάκου να
βρω κατίτι γ'ια να φάω, έφτασα πίσω από έναν πά-
γκο και ξεχώρισα γονατισμένο στη γη ένα πρόσωπο
ντυμένο γιννακεια ρούχα, πού τ'ο νερό τ'ο έβροχε α-
λύττητα, χτυπώντας το δόλοισα σ'τους ώμους....
Στομάτ'ισα κοντά στην άγνωστη αυτή και πρόσε
ξα να ιδώ με τί καταγινόνταν. "Ανακάλιηνα λοιπόν
π'ός έσκαβε με τ'α χέρια τ'ης μέσα σ'τον άμμο και
προσπαθούσε ν' άνοιξη ένα κιδώτιο πού βρισκόταν
πλάι σ'τον πάγκο.
— Τί κάνεις αυτό; τ'η ρώτησα, γονατίζοντας δί-
πλα τ'ης.

"Έξαφνα έβγαλε μιά πηγμένη κραγιή και πήδησε όλόρθη.
Τώρα πού είχε σηκωθεί και με κ'ύτταζε με τ'α σταχτιά, δ'άνοιχτα
και γεμάτα φόβο μάτια της, είδα π'ός ήταν μιά κοπέλλα τ'ης ήλικίας
μου, μ' ένα πρόσωπο πού χλωμασιμένο, πού είχε όμως επάνω του
τρία μεγάλα μαύρα σημάδια από χτυπήματα.
Μ' όλο πού ή πληγές τ'ης βρισκότουσαν σ'ε κανονική απόσταση
μεταξύ τους, μιά κάτω από κάθε μάτι και ή τρίτη, ή μεγαλύτερη,
στην κορυφή τ'ης μύτης, ήταν όλότελα παραμορφωμένη.
Με κ'ύτταζε καλά-καλά και σ'αγά-σ'αγά ύστερα ο φόβος σ'ύ-
στηκε άπ' τ'α μάτια τ'ης. Τίναζε με τ'α χέρια τ'ης τ'όν άμμο από πάνω
τ'ης, έσκαζε την κορδέλλα τ'ων μαλλιών τ'ης και μου έιπε με σιμπα-
θεια :
— Δέν άμφιδάλλω, π'ός κι' εσύ θ'ά θέλης να φ'ας. "Ελα λοιπόν
εδώ και σκάψε μαζί μου. "Εγώ κουράστ'ισα. "Εδώ μέσα (και μού έ-
δειξε τ'ο κιδώτιο) θ'ά υπ'άρχη, χωρίς άλλο, ψωμί κι' ίσως και κανένα
λουκάνικο.
"Άρχισα να σκάβο χωρίς άργοπορία κι' αυτή, άφου σ'αθήρε λί-
γο και με κ'ύτταζε προσεχτικώτερα, ήθεε δίπλα μου και βάλ'θηκε να
με βοηθήσ'η στη δουλειά μου....
"Εργαζόμαστε σικημένοι, χωρίς ν' άνταλλάξουμε ούτε λέξι. "Ε-
πειδή θέλω να μην άπομακρινθώ από την αλήθεια, π'ρέπει να όμο-
λογήσω π'ός ήμουν τόσο βαθειά άπορορημένος άπ' την έπιχειρήσι
μας να τρυπήσουμε τ'ο κιδώτιο, πού είχα λησμονήσει και τ'όν ποιηκό
κώδικα και την ήθικη και την ιδιοκ'ησια....
"Η νύχτα έπεφτε βαρεία και τ'ο ύγρο και διαπε-
ραστικό σικωτάδι πεκωνόνταν όλοένα περισσότερο τρι-
γύρω μας.
"Έξαφνα, ή νέα αλήτ'ισσα γύρισε και μου έιπε :
— Καλά άνοιγομε την τρύπα σ'τον άμμο, μιά τί
θ'ά γ'ίνη άν σικαντήσουμε έξαφνα καμιά σανίδα ;
Π'ός θ'ά τ'η σπάσουμε ; Γ'ν' αυτό θ'άταν καλύτερα να
σπάσαμε τ'ο λουκέτο... Δέν φαίνεται και τόσο γερό....
Σπάνια έρχονται ή έμπνεύσεις σ'τις γυναίκες, άλ-
λά έρχονται και σ' άντ'ές, καθώς βλέπετε. "Εγώ εκ-
τιμώ πάντα τ'ς έμπνεύσεις και προσάθησα και σ'
αυτή την περίσ'ταση να χρησιμοποιήσω την καλή ιδέα
τ'ης συντρόφισσάς μου.
"Αφού βρηκα τ'ο λουκέτο, τ'ο π'ράθηξα μ' όλη τ'η
δύναμι μου και τ'άβγαλα μαζί με την άλυσίδα πού
τ'ο βαστούσε. "Ενα πορτάκι άνοιξε.

